

idé. Det har muligvis at gøre med, at ministeren ikke rigtig er indstillet på at finde penge til at løse den her opgave, og derfor er ministeren måske heller ikke tilhænger af, at det bliver organer inden for ministerens område, som skal tage sig af det, for så skal ministeren jo bidrage til finansieringen. Man kunne i hvert fald rejse som et spørgsmål, om det kunne være motivet bag ministerens argumentation.

Under alle omstændigheder vil det kræve ressourcer at løse opgaven, og hvis man mener, at det ikke skal være kriminalforsorgen, så må man jo efter vores opfattelse komme med en bedre idé. Den rapport, der for nylig kom om kriminalforsorgen, viste, at der nemlig manglede adskillige medarbejdere, hvis man skulle leve op til de arbejdsopgaver, der allerede er fastsat i dag for den del af kriminalforsorgen, som ikke vedrører fængslerne.

Hvis regeringen og Dansk Folkeparti virkelig mener det, når de jævnlig taler om hensyn til ofrene, så må de altså også være med til at sætte penge af på finansloven til virkelig at hjælpe ofrene med at komme videre i deres liv. Der vil jeg så sige, at det jo ikke er noget, der vælter en finanslov. Og når man har 10 mia. kr. at uddele i nytteløse såkaldte skattelettelser, så burde det også være muligt at finde disse ganske beskedne midler, som skal til for at hjælpe ofrene for vold.

Derfor støtter Enhedslisten SF's forslag, ligesom vi vil støtte enhver alternativ model, som kan bringe os i samme retning. Men det, vi ikke støtter, er den passivitet, som det borgerlige flertal i Folketinget udviser i denne sag.

Martin Lidegaard (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg hermed på hendes vegne fremføre følgende, nemlig at Det Radikale Venstre er sympatisk indstillet over for intentionerne i dette lovforslag. Det er jo et forslag, som ligesom et lignende forslag sidste år vil udvide tilbuddet til volds ofre. Det omfatter en bred vifte af muligheder for tilbud, der skal gøres tilgængelige for alle, der har været udsat for vold. Det er sympatiske tilbud, og de bliver også generelt modtaget positivt, men vi er nok stadig af den overbevisning, at det vil være sundt at vente på et samlet notat fra Justitsministeriet, som sammenligner retsstillingen i de øvrige nordiske lande, ligesom forslaget jo tillægger kriminalforsorgen en vigtig funktion. Derfor mener vi også, at det bør undersøges nærmere i den videre behandling.

Så hvis man skal sige det kort, er Det Radikale Venstre grundlæggende enig i målet, men mere skeptisk over for midlerne i forslaget, og vi vil derfor afvente den videre behandling.

Jann Sjørnsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti har stor sympati for de elementer, der indgår i SF's beslutningsforslag. SF peger på en række helt relevante områder, hvor der er brug for forbedring af tilbud til volds ofre. Og man må også sige, at der ikke bare er brug for forbedring; der er også brug for helt nødvendige forbedringer, som situationen er i dag. Det gælder ikke mindst det at sikre volds ofre den helt nødvendige psykologhjælp.

Tidligere i debatten var der en ordfører, der undrede sig over ordet »straks« i den forbindelse, og det synes jeg da sådan set også er o.k. Det er jo ikke sådan, at lige så snart der er et volds offer, så skal psykologen dukke op med det samme. Men det er blot for at give indtryk af, at det er vigtigt, at volds ofre får den mulighed for at få hjælp hos psykolog også for at kunne komme videre i denne her sammenhæng først og fremmest psykisk. Det er jo nok så væsentligt, for at man kan starte på en frisk igen og kan få tilrettelagt en tilværelse.

Kl. 18.40

Dermed er jeg ovre i de punkter i SF's beslutningsforslag, som vedrører det mere fysiske materiale, altså det økonomiske, hvor vi er helt enige i, at der selvfølgelig også er brug for et forstærket tilbud på disse områder, sådan at volds ofre kan få hjælp til at få tilrettelagt en ny tilværelse på de måske helt fundamentalt ændrede præmisser, som er indtrådt som følge af vold.

De to ting hænger i virkeligheden sammen, og med den tidsangivelse »straks«, der er i beslutningsforslaget, som jeg fuldt ud kan forstå, man lige umiddelbart kan studse over, så siger det jo faktisk også noget om den sammenhæng, der er mellem de to størrelser, at det ene først og fremmest skal på plads, og at det andet selvfølgelig også er vigtigt, for at man kan komme videre med sit liv.

I sin besvarelse af beslutningsforslaget stillede ministeren sig kritisk over for, at Den Fri Kriminalforsorg skulle kunne give den konkrete rådgivning og vejledning, som SF lægger op til i beslutningsforslaget, og også at den skulle kunne anvise og finansiere psykologhjælp.

På det punkt vil jeg sige, at det må komme an på en prøve i forbindelse med udvalgsarbejdet,